

Rugăciunea mea

Artemie

Traducere după Hristo Botev

"Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..."

Doamne al meu, doamne drept,
Nu ești cel uitat în cer,
Ci nădejdea mea din piept,
În suflet mi odihnești etern.

Nu ești cel spre care noaptea
Își pierd, monahi și clerici,
Nici cel ars de lumânarea,
Fiarelor de prin biserici,

Nu ești cel ce cu putere,
L-ai zidit pe om din glie,
L-ai uitat atunci când piere,
În frig, novoie și robie,

Nu ești domnul judecății,
Popei, țarului sau papei,
Ce în pofida libertății,
Ne-au lăsat în ghiara țepii.

Nu ești cel ce înveți sărmanii,
Să se roage și să rabde,
Chinuind în umbra morții,
În rugul de nădejdi ce-i arde.

Nu ești dumnezeu tiranic,
ipocriților putere
oștilor cu chip demonic,
ce pricinuiesc durere.

Doamne al meu, ești mintea trează
Sprijin celor asupriți,
Ești puterea lor de luptă,
în care n-or fi biruiți.

Reaprinde, Doamne în inimi,
Focul sfânt al libertății,
Când vom ridica mulțimi,
Să dăm jos lifta cetății,

Întărește-mi doamne mâna,
ies la lupta zbuciumată,
De m-ar înghiți țărâna,
Vreau să fiu în a mea armată,

Nu lăsa să se răcească,
Inima-mi în țări străine,
Graiul să se rătăcească,
Și să piară în pustie.

Traducere: Artemie Ixari